

Wiadomość Tygodnia

PAPIEŻ PRZYSZEDŁ NA KAPITUŁĘ JEZUITÓW

W poniedziałek 24 października rano Papież Franciszek udał się do Kurii Generalnej Towarzystwa Jezusowego, którego sam jest członkiem, aby odwiedzić swoich współbraci zakonnych zebranych na 36. Kongregacji Generalnej. Spotkanie rozpoczęło się od 15 minutowej modlitwy, po czym Franciszek wygłosił przemówienie.

„Idźcie razem wolni i posłuszni; idźcie podążając w stronę peryferii, gdzie inni nie dochodzą, pod okiem Jezusa i patrząc na horyzont, którym jest większa chwała Boża, nieustannie nas zadziwiająca” – to jedna z zachęt skierowanych do uczestników Kongregacji. „Jezuита bowiem jest wezwany, aby myśleć i żyć w jakiegokolwiek części świata, gdzie bardziej potrzebna jest służba Bogu i pomoc duszom” – kontynuował Ojciec Święty, odwołując się do słów Ignacego Loyoli, założyciela tego zakonu.

Papież przypomniał Formułę Instytutu, która jest dokumentem fundacyjnym. Wskazał, że bardzo podoba mu się sposób, w jaki Ignacy widzi Towarzystwo Jezusowe w ciągłym rozwoju, w zmienianiu wszytkiego, z wyjątkiem tego, co konieczne i istotne. Podkreślił, że chroni to zakon przed paraliżem i strzeże przed wygórowanymi ambicjami.

Aby umocnić siłę misyjną zakonu, która wspomże ludzi w ich życiu i w zachowaniu wiary, Franciszek skupił się na trzech punktach. Mogą one w miejscach, gdzie posługuje Towarzystwo, pomóc mu jeszcze lepiej wykorzystać, jak powiedział, „nasz sposób postępowania”. Pierwszym z nich jest nieustanna prośba o duchowe pocieszenie.

„Zadaniem Towarzystwa jest pocieszać lud wierny i pomagać mu przez rozeznawanie, aby nieprzyjaciel natury ludzkiej nie ode-

brał nam radości: radości ewangelizowania, radości z rodziny, radości z Kościoła, radości ze stworzenia. Aby nas z niej nie okradł przez rozpacz wobec wielkości przejawów zła w świecie i nieporozumień między tymi, którzy chcą czynić dobro, ani nie zastąpił jej fałszywymi radościami, które można kupić w każdym sklepie” – powiedział Franciszek.

Drugi punkt wskazany przez Papieża to pozwolić się wzruszyć przez Pana wiszącego na krzyżu. Nawiązał on tutaj do miłosierdzia, którego tak mocno doświadczył Ignacy.

„Im bardziej czuł, że uchybia Panu, tym obficiej Pan wylewał na niego swoją łaskę. Wyrażając swe doświadczenie miłosierdzia w tym zestawieniu, Ignacy wyzwała jego ożywczą moc, którą my bardzo często rozmywamy w abstrakcyjnych sformułowaniach czy legalizmie. Pan, który patrzy na nas z miłosierdziem i nas wybiera, posyła nas, aby to Jego miłosierdzie z całą swoją mocą mogło dotrzeć do najuboższych, grzeszników, odrzuconych i ukrzyżowanych przez współczesny świat, do tych, którzy cierpią z powodu niesprawiedliwości i przemocy” – powiedział Papież. W trzecim punkcie Ojciec Święty zachęcił jezuitów, by posługiwali z radością, zawsze w zgodzie z nauczaniem Kościoła. Tam, gdzie pojawiały się przeciwności, Ignacy zawsze zachęcał do rozeznawania, które powinno poprzedzić wszelkie osądy i działania:

„Reguł o trzymaniu z Kościołem nie odczytujemy jako precyzyjnych instrukcji co do kwestii kontrowersyjnych, bo niektóre mogłyby być nieodpowiednie dla naszych czasów, lecz jako przykłady, w których Ignacy zachęcał w swoich czasach do działania wbrew duchowi antykościelnemu, by stanąć w pełni i zdecydowanie po stronie naszej Matki Kościoła, nie po to, aby

usprawiedliwić jakąś sporną opinię, lecz aby otworzyć przestrzeń, w której to z kolei Duch będzie działać w swoim czasie” – powiedział Ojciec Święty. Za: **Radio watykańskie**

O. KOWALCZYK – PAPIEŻ STAWIA NA KONTEMPLACJĘ

W Kongregacji Generalnej Towarzystwa Jezusowego uczestniczą też jezuita polscy. Jest wśród nich ks. prof. Dariusz Kowalczyk, dziekan wydziału teologicznego Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego. Jego zdaniem papieskie słowo wniosło równowagę do obrad nad przyszłością zakonu.

„Muszę powiedzieć, że osobiście jestem – używając jezuickiego języka – pocieszony tym przemówieniem. Jeśli szukamy podczas tej kongregacji jakiejś równowagi między „actio” i „contempla-

tio”, między działaniem i duchowością, między tym, co robimy, a tym, kim jesteśmy, to powiedziałbym, że Papież zwrócił uwagę raczej na kontemplację, na duchowe fundamenty naszego bycia jezuitami, naszej misji. Odwołał się do „Formuły instytutu”, czyli do pierwszego dokumentu założycielskiego, bardzo ważnego dla nas, byśmy tam szukali podstawowych inspiracji, co dalej. Po tym przemówieniu był czas na pytania, pytania spontaniczne – naprawdę nie były wcześniej przygotowywane. Oczywiście nie każdy, kto się zgłosił, mógł pytanie zadać, bo ta część, choć trwała półtorej godziny, była na to zbyt krótka. Trzech jezuitów zadawało pytania, jeden po drugim, a potem Ojciec Święty odpowiadał. Umówiliśmy się, że o pytaniach i odpowiedziach, póki co, publicznie nie mówimy. Być może w przyszłości w jakiejś formie zostaną opracowane” – powiedział ks. Dariusz Kowalczyk SJ.

Za: **Radio watykańskie**

Wiadomości Krajowe

ROZPOCZYNA SIĘ PEREGRYNACJA IKONY JASNOGÓRSKIEJ W KRAKOWIE

W dniu dzisiejszym (wtorek 25 października) w Sanktuarium Krzyża Świętego w Krakowie-Mogile rozpoczyna się peregrynacja kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w klasztorach Archidiecezji Krakowskiej. Ojcowie Cystersi będą gościć na uroczystej Eucharystii przedstawicieli wspólnot zakonnych z terenu całej Archidiecezji. Mszy Św. będzie przewodniczył o. bp Damian Muskus OFM, który także wygłosi homilię. Konferencję wyższych przełożonych będzie reprezentował wiceprzewodniczący KWPZM o. Wiesław Dawidowski OSA.

Peregrynacja będzie trwała do marca 2017 r. i w tym czasie Obraz nawiedzi ok. 120 wspólnot zakonnych. Warto przy tej okazji uświadomić sobie, że stanowi to 1/8 wszystkich klasztorów męskich w Polsce.

Z okazji peregrynacji Metropolita Krakowski kard. Stanisław Dziwisz skierował swoje Słowo do wszystkich zakonników w Archidiecezji.

LIST KARD. DZIWISZA DO ZAKONNIKÓW

Czcigodni Ojcowie i Bracia Zakonni, Członkowie wspólnot życia konsekrowanego Archidiecezji Krakowskiej,

Z radością przyjąłem informację Sekretarza Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich, o. Kazimierza Malinowskiego OFMConv., o peregrynacji kopii cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej do domów zakonnych, jakie znajdują się na terenie Archidiecezji Krakowskiej. Cieszy mnie, że idea peregrynacji, która zrodziła się w 1956 r. w ramach obchodów Jubileuszu Tysiąclecia

Chrztu Polski i była związana z Jasnogórkami Ślubami Narodu, odżyła na nowo i wpisuje się w 1050 rocznicę przyjęcia chrześcijaństwa na ziemiach polskich.

Wszyscy mamy w pamięci słowa niezliczonych rzesz pielgrzymów, które podczas procesji w sierpniu 1956 roku, gdy obraz Matki Bożej był niesiony na Wałach Jasnogórskich, wołały: „Matko przyjdź do nas, Matko bądź z nami!”. Episkopat Polski w maju 1957 roku na 45 Konferencji Episkopatu Polski podjął decyzję o peregrynacji. Władze komunistyczne zaarrestowały obraz, a parafie przez kilka lat odwiedzała pusta rama, ewangeliarz i świeca. Dopiero w 1972 roku obraz został uwolniony i mógł kontynuować nawiedzenie. Pierwszy etap peregrynacji zakończył się 12 października 1980 roku.

Ojciec Święty Jan Paweł II napisał z tej okazji: „Ciesz nas ten Boży plon długoletniej (24 lata) Peregrynacji Matki Bożej w naszych diecezjach i parafiach. Plon obfity w trwałe owoce, bo zrodzone z głębokiej przemiany wnętrza, pod działaniem łaski; w woli ochrony i rozwoju dobra, które staje się błogosławieństwem i siłą życia dla każdego, kto dobro to uznaje za wartość nadrzędną...” W 1982 roku rozpoczęła się kolejna peregrynacja związana z Jubileuszem 600-lecia Jasnej Góry. Od 4 maja 1985 r. trwa drugie nawiedzenie kolejnych parafii w Polsce, a od sierpnia 2013 roku kopia obrazu odwiedza klasztory męskie w Polsce.

Peregrynacja kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej przypomina nam zawsze wizytę Maryi u św. Elżbiety. Spotkanie to ożywiło wiarę św. Elżbiety w zbawcze zamiary Boga. Matka Boża zawsze budziła wiarę w Chrystusa, Odkupiciela Człowieka i do niego prowadziła. Uczyła, jak uwielbiać Boga za Jego wielkie dzieła, jak dziękować Mu oraz jak pomagać bliźnim.

Niech to niecodzienne pielgrzymowanie i spotkanie z Maryją w kopii cudownego obrazu umocni wiarę w naszych wspólnotach zakonnych. Niech stanie się okazją do uwielbienia Boga za dar powołania i dziękczynienia za Jego wielkie dzieła realizowane w bogactwie charyzmatów. Niech obecność kopii Obrazu Jasnogórskiego będzie okazją do pogłębienia więzów wspólnotowych i niech wyznacza kierunek życia oddanego Bogu w przyszłości.

Z serca błogosławię
Stanisław Kard, Dziwisz
Metropolita Krakowski
Kraków, 29.08.2016

NOWY PRZEŁOŻONY POLSKICH OBLATÓW

Ojciec Antoni Bochm OMI podczas ostatniej Rady Prowincjalnej złożył rezygnację z funkcji prowincjała w związku z jego wyborem na Radnego Generalnego na Europę. Do czasu wyboru jego następcy funkcję prowincjała będzie pełnił dotychczasowy wikariusz prowincjalny, o. Marian Puchała OMI.

Ojciec Marian Puchała OMI pochodzi z Gór Świętokrzyskich. Po ukończeniu WSD w Obrze podjął studia z zakresu teologii fundamentalnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Po ukończeniu studiów wrócił do seminarium w Obrze, gdzie pracował przez osiemnaście lat jako formator i wykładowca. Następnie został superiorem w domu prowincjalnym w Poznaniu, pracując nadal jako wykładowca w WSD w Obrze. Po sześciu latach spędzonych w Poznaniu o. Puchała został superiorem i ekonomem w Siedlcach. W listopadzie 2014 r. wrócił do Poznania.

W Polsce oblaci są obecni od 1920 roku. Zgromadzenie zostało założone przez św. Eugeniusza de Mazenoda, późniejszego biskupa Marsylii, 25 stycznia 1816 roku w Aix-en-Provence. Obecnie liczy ono 3895 zakonników, w tym 311 w Polsce oraz prawie kolejnych 300 za granicą. Oblaci Maryi Niepokalanej są zgromadzeniem misyjnym. Ich naczelną służbą w Kościele jest ukazywanie Chrystusa i Jego Królestwa najbardziej opuszczonym, niesienie Dobrej Nowiny ludom, które jeszcze jej nie przyjęły i pomoc w odkrywaniu ich własnej wartości w świetle Ewangelii. Natomiast tam, gdzie Kościół już istnieje, oblaci kierują się do grup, z którymi ma on najmniej kontaktu. Za: www.oblaci.pl

XXXI JASNOGÓRSKA NOC CZUWANIA W INTENCJI POLONII

Tegoroczna, 31. Noc Czuwania (21/22 października) w intencji polskich emigrantów i ich duszpasterzy, rozpoczęła się zawiązaniem wspólnoty po godz. 18. Myślą przewodnią spotkania były słowa papieża Jana Pawła II wypowiedziane w krakowskich Łagiewnikach w 2002 roku: „Bądźcie świadkami miłosierdzia”.

Pielgrzymów przybyłych z kraju i zagranicy (Niemiec, Belgii, Francji, Irlandii, Anglii, Szkocji, Węgier, Białorusi i Ukrainy, Brazylii) przywitał w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej o. Jan Poteralski (podprzeor Jasnej Góry).

Organizator, ks. Wiesław Wójcik SChr, przedstawił przybyłe grupy i zaprosił do wytrwałego czuwania. Najpierw modlitwę w intencji powołań poprowadzili nowicjusze. Rozważania apelowe przygotował Rektor Polskiej Misji Katolickiej w Brazylii ks. dr Zdzisław Malczewski SChr. Przypomniał o zawierzeniu sprzed siedemdziesiąt

laty przez kard. Hlonda całego narodu Niepokalanemu Sercu Maryi.

Centralnym punktem czuwania była Msza św., której przewodniczył i kazanie wygłosił przełożony generalny Towarzystwa Chrystusowego ks. Ryszard Głowacki SChr.

Ks. Generał przypomniał, nie tylko z racji na liturgiczne wspomnienie Jana Pawła II, o wielkich rodakach kard. Hlondzie, Prymasie Tysiąclecia czy papieżu – naszym rodaku, ale przede wszystkim podkreślił, że łączyło ich szczególne zawierzenie siebie i Polaków Maryi, do której przez

całe życie się uciekali. Podobnym motywem, jak wskazał ks. Generał, kierowało się wielu pielgrzymów, którzy przybyli na Jasną Górę, nie tylko z naszych parafii.

Przez całą noc modlitwie przewodziły grupy: z parafii Chrystusa Króla w Stargardzie, św. św. Piotra i Pawła w Ziębicach, św. Ottona w Pyrzycach, Polskiej Misji Katolickiej z Berlina, Gimnazjum Katolickiego im. Kard. A. Hlonda ze Stargardu wraz z młodzieżą parafialną, dzieci i młodzież ze świetlicy im. Jana Pawła II, działającej przy katedrze tarnowskiej. Siostry Misjonarki Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej poprowadziły przygotowanie do Eucharystii. Obecna na czuwaniu była wikaria generalna s. Janina Koszyk MChR.

Wiele z punktów programu było transmitowanych przez TV Trwam, Radio Maryja, Radio Jasna Góra, czy internet, dzięki któremu mogli w czuwaniu w duchowy sposób uczestniczyć nasi rodacy z zagranicy. Nadsyłali oni do samego końca spotkania drogą elektroniczną intencje, które były wyczytywane i omodlane.

Za: www3.tch.org

34. PIELGRZYMKA BRACI ZAKONNYCH NA JASNEJ GÓRZE

Tematem dorocznej dwudniowej modlitwy są słowa: „(...) a wy wszyscy braćmi jesteście (MT 23,8) – Braterstwo zadane”. Do sanktuarium przybyło ok. 500 braci reprezentujących różne zgromadzenia zakonne z całej Polski.

Bracia zakonnicy nie mają święceń kapłańskich, jednak składają tzw. śluby podstawowe dla wszystkich zgromadzeń: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, czasem też śluby charakterystyczne dla danej wspólnoty. W Kościele pełnią różne funkcje, są m.in.: nau-

czycielami, posługują w zakrystiach, domach zakonnych, opiekują się chorymi, niepełnosprawnymi.

„Jestem po profesji wieczystej i posługuję w Klasztorze Paulinów we Wrocławiu – opowiada br. Grzegorz Sudoł, który pochodzi z Ostrowca Świętokrzyskiego, diec. sandomierskiej i od 9 lat jest w zakonie – Pełnię obowiązki furtiana, zajmuję się klasztorem i kościołem. Dla mnie ta pielgrzymka jest umocnieniem powołania, umocnieniem wiary przy tronie Matki Bożej i naładowaniem

akumulatorów do pełnienia swojej posługi i obowiązków wynikających z powołania zakonnego”.

„Powołanie paulińskie zawdzięczam pielgrzymowaniu na Jasną Górę, zawdzięczam moim rodzicom, którzy zaszczylili we mnie miłość do Boga, do Matki Bożej. Dzięki częstemu pielgrzymowaniu na Jasną Górę poznałem paulinów i dzieje Jasnej Góry. Wstępując do zakonu odkrywałem charyzmat tego Zakonu, założycieli i konstytucje” – dodaje br. Grzegorz.

Br. Patryk Królak od 6 lat posługuje w Wieruszowie. W zakonie jest od 9 lat: „Jestem na tej pielgrzymce i widzę różnych braci brązowych, czarnych z różnych zakonów, to dlaczego paulini? Przede wszystkim Matka Boża, która wskazuje na Jezusa i prowadzi do Niego przez pielgrzymki, przez swoje oblicze, Ikonę. Ona nieustannie czuwa nade mną, nad nami”.

„Każdą pielgrzymką jest kolejnym odkryciem, poznaniem siebie, co przez ten rok we mnie się zmieniło. Mogę też poznać innych współbraci, wymienić doświadczenia, poglądy – mówi br. Patryk – Ale przede wszystkim dostrzegam swoje zmiany w porównaniu z latami, gdy byłem na którymś roku junioratu, a jaki jestem teraz, tuż po ślubach wieczystych, że łaska Boża działa we mnie i widzę ogromny postęp teraz, i mam nadzieję, że będzie też ten postęp jak najlepszy w przyszłości”.

W programie jasnogórskiego spotkania znalazły się: codzienna Msza św., Jutrznia, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Różaniec, Droga Krzyżowa, Apel Jasnogórski, a także konferencje, które w tym roku prowadzi o. Tomasz Nowak, przeor Klasztoru Ojców Dominikanów w Łodzi. W czwartek w Sali o. Kordeckiego bracia zakonnicy wysłuchają również konferencji o. Azariasza Hessa OFM, Kustosza Sanktuarium Pasyjno-Maryjnego w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Mszy św. odprawionej w środę, 19 października w kaplicy Matki Bożej przewodniczył i homilię wygłosił o. Tomasz Nowak. W modlitwie uczestniczył br. Izaak Kapała z Zakonu Benedyktynów, przewodniczącą Komisji Braci przy Konsulcie Wyższych Przełożonych Męskich.

Słowo powitania do zgromadzonych wygłosił o. Jan Poteralski, podprzeor Jasnej Góry: „Przybywacie tutaj na Jasną Górę, gdzie przygotowujemy się do 300-tnej rocznicy Koronacji Obrazu Matki Bożej. Pamiętamy, w 1717 roku była pierwsza koronacja obrazu Matki Bożej poza Watykanem. Wasza pielgrzymka też wpisuje się w tą żywą koronę na Jasnej Górze, którą chcemy ofiarować Matce Bożej”.

W homilii o. Tomasz Nowak przypomniał 'Przypowieść o panach mądrych i głupich', w której jedne nie chciały podzielić się oliwą z drugimi, przed przyjściem obłubieńca: „Co znaczy ta oliwa? Czy wszystkie rzeczy na świecie są tymi, którymi można się podzielić? Ojcowie Kościoła wskazują bardzo konkretnie na życie duchowe i na miłość. Czy ja mogę podzielić się tą oliwą, którą jest moja miłość? Czy ja mogę się z drugim podzielić oliwą, którą jest moja przyjaźń z Bogiem? Nie wszystkim można się podzielić, żeby po prostu oddać tyle, ile ktoś potrzebuje. Jednocześnie zrozumiał jest ten moment krytyczny, bo to jest podbramkowa sytuacja, bo już idzie obłubieniec, potrzebują oliwy, bo inaczej nie wejdą na ucztę, ale jest już za późno. To jest niezwykle ważna lekcja życia duchowego. Tyle, że ta, która wypływa z dzisiejszego fragmentu Ewangelii jest jeszcze trudniejsza. Bo ten dzisiejszy fragment mówi już o tych, którzy weszli. I mówię to specjalnie w tym gronie braci zakonnych, bo my jesteśmy tymi, którzy już weszli. (...) Myślę, że gdzieś pod skórą zdajemy sobie z tego sprawę, że dostąpiłem wielkiej łaski i wielkiej godności. Wcale nie jest to oczywiste, że zostałem przyjęty w Kościele do takiego a nie innego stanu, a jednocześnie wiem, że nie mam aż tak wielkiego serca, aż tak wielkiej miłości, aż tyle oliwy, żeby mi starczyło do dzisiaj, że bardzo często nie mam tego żaru w sercu, nie mam tego płomienia Ducha Świętego, który nieustannie płonie i dla mnie i innych, którzy są w tym miejscu, żeby żyli w świetle”.

„Po co się tu gromadzimy u Mamy naszej? Po to, że jeżeli nawet była taka sytuacja w moim czy twoim życiu, że nie płonimy, że tej miłości, tej oliwy Ducha Świętego nam brakło, to jednocześnie Ona jest Tą, która mówi: zróbcie wszystko co mój Syn wam powie, abyście nawet z tej wody, która tylko wam została mogło stać się wino” – dodał kaznodzieja.

O godz. 15.00 bracia zakonnicy wzięli udział w Drodze Krzyżowej. Krzyż pomiędzy poszczególnymi stacjami Drogi Krzyżowej nieśli bracia z różnych zakonów: z Bazyliki do Stacji I – Bracia Paulini, do Stacji II – Bracia Salezjanie i Michałicy, do Stacji III – Bracia Franciszkanie Reformacji i Pasjoniści, do Stacji IV – Bracia Sercanie i Bracia Serca Jezusowego, do Stacji V – Bracia Bernardyni i Dominikanie, do Stacji VI – Bracia Kamilianie i Bonifratrzy, do Stacji VII – Bracia Franciszkanie Konv., do Stacji VIII – Bracia Werbiści i Jezuiti, do Stacji IX – Bracia Karmelicy i Franciszkanie, do Stacji X – Bracia Salwatorianie i Franciszkanie Brązowi, do Stacji XI – Bracia Benedyktyni i Cystersi, do Stacji XII – Bracia Oblaci i Marianie, do Stacji XIII – Bracia Orionieści i Chrystusowcy, do Stacji XIV – Bracia Kłaretyni i Pasjoniści, do Bazyliki – Bracia Paulini. o. Stanisław Tomoń
Za: www.jasnagóra.com

PIERWSZY RAZ WRĘCZONO NAGRODĘ O. ŻELAZKA

2 października, w parafii Niepokalanego Poczęcia Matki Boskiej w Koluszkach odbyło się wręczenie Nagrody im. o. Mariana Żelazka, którą otrzymał Zygmunt Cholewa.

Nagroda przyznana Zygmuntovi Cholewie jest docenieniem tych wszystkich, którzy w podobny sposób pomagają misjom prowadzonym przez werbistów. Zygmunt Cholewa jest założycielem i prezesem Koła Misyjnego, które istnieje w Koluszkach od 32 lat.

Członkowie Koła uczestniczą w regularnych spotkaniach formacyjnych i zbierają się na modlitwę w intencji misji. Zamawiają Msze święte za misjonarzy i propagują Misyjne Msze Wieczyste. Mocno włączają się w akcje organizowane przez Referat Misyjny Księży Werbistów w Pie-

nieźnie. Sami nawiązują kontakty z misjonarzami i zapraszają ich na spotkania.

Księża werbiści, ustanowioną w tym roku Nagrodą, pragną uhonorować osoby lub instytucje, które w wybitny sposób wspierają ich działalność misyjną.

Pierwsza edycja Nagrody im. o. Mariana Żelazka odbyła się 1 kwietnia br. na Jasnej Górze. Jej laureatami zostali: red. Anna Pietraszek, Fundacja Pomocy Charytatywnej „Redemptoris Missio” i Zygmunt Cholewa. Ten ostatni, z przyczyn rodzinnych, nie mógł przybyć do Częstochowy, dlatego postanowiono, że Nagrodę otrzyma w swojej parafii przy okazji rejonowego spotkania przyjaciół misji.

Za: www.werbisci.pl

IKONA MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY NAWIEDZA KOŚCIOŁY REDEMPTORYSTÓW W POLSCE

Wspólnoty i kościoły redemptorystów w Polsce nawiedza ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy, w ramach kontynuacji obchodów jubileuszowych przeżywanych z okazji 150-lecia powierzenia tej cudownej ikony redemptorystom. Jest to jedna z 12 ikon pobłogosławionych przez papieża Franciszka w maju br. na placu św. Piotra w Watykanie.

26 czerwca 2016 r. ikony zostały przekazane przez o. Generała Michaela Brehla CSsR przedstawicielom poszczególnych kontywentów, aby odwiedzić kraje, wspólnoty i kościoły, w których żyją i pracują redemptoryści. Dwie z nich wędrują po Europie.

Peregrynacja ikony w Polsce rozpoczęła się w ostatnim tygodniu września w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie podczas rekolekcji akademickich, które prowadził o.

Marek Kotyński CSsR. Następnie odwiedziła ona nowicjat w Lubaszowej oraz wspólnoty redemptorystów w Kościelisku, Łomnicy-Zdroju, Krakowie, Bielsku-Białej, Paczkowie, Bardzie i Wrocławiu. W ciągu najbliższych dwóch miesięcy ikona nawiedzi kolejne placówki redemptorystów w Polsce północnej, centralnej i wschodniej. Nad przygotowaniem i koordynacją peregrynacji czuwa Prowincjalna Komisja Jubileuszowa.

W każdej wspólnotce ikona zatrzymuje się na 2-3 dni, aby mogli ją uczcić współbracia we wspólnotach i wierni w kościołach czy kaplicach. Wspólna modlitwa z wiernymi przy ikonie odbywa się w zależności od lokalnych ustaleń podczas Mszy św., Nowenny Nieustannej do Matki Bożej Nieustającej Pomocy oraz wieczornej modlitwy różańcowej lub apelu Maryjnego.

Podczas spotkania przy ikonie we wspólnotce domowej współbracia przeżywają specjalne nabożeństwo peregrynacyjne połączone z odnowieniem zobowiązania do szerzenia kultu MBNP. Są proszeni również o wpisanie dedykacji od wspólnoty zakonnej i parafii do książki pamiątkowej peregrynacji, która towarzyszy wędrującej ikonie. Chętni mogą też wpisać do niej osobistą refleksję lub prośbę czy podziękowanie.

Podczas wspólnej modlitwy przy ikonie redemptoryści i wierni dziękują za 150 lat szerzenia kultu Matkę Bożą Nieustającą Pomocy przez Zgromadzenie oraz za łaski Roku Jubileuszowego. Spotkanie z Maryją w znaku wędrującej ikony ma ożywić i wzmocnić zaangażowanie w dalszy rozwój kultu Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Dzięki temu doświadczeniu redemptoryści z odnowionym zapałem pragną w kolejnych dziesięcioleciach kontynuować dzieło powierzone im przez papieża Piusa IX, by „uczynić tę ikonę znaną na całym świecie”. O.Sylester Cabała.

Za: www.redemptor.pl

NOWY KRAJOWY ZARZĄD RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

„Ufam, że M.I. polskie będzie dla całego świata punktem zapalnym, że od was będziemy mogli uczyć się, jak żyć i pracować dla Niepokalanej” – mówił w Niepokalanowie podczas Jesiennego Zjazdu

Prezesów i Animatorów Rycerstwa Niepokalanej (MI) prezes międzynarodowy MI o. Raffaele Di Muro.

Do narodowej siedziby Rycerstwa Niepokalanej w Polsce, 15 października 2016 r. przyjechało 90 delegatów, aby wybrać zarząd MI na kolejne lata.

Prezesem został wybrany o. Stanisław M. Piętka; zastępcą – o. Robert M. Stacho-

wiak; delegatem ds młodzieży – o. Tomasz Tęgowski; sekretarzem – Dorota M. Koszałka; członkami zarządu zostali: Teresa M. Michałek oraz Leszek Maksymilian Jaworski. Ponadto do komisji rewizyjnej zostali wybrani: Krystyna Radomska, Danuta Orlikiewicz i Helena Kucharska.

W homilii nowy Prezes o. Stanisław M. Piętka przypomniał słowa św. Maksymiliana o tym, aby duch MI przeniknął

wszystkich i wszystko, aby Rycerze byli obecni wszędzie i na polu edukacji, i na polu mass mediów, w kulturze i sztuce.

Zjazd liderów MI zakończył się w niedzielę, 16 października, w 99. rocznicę założenia

nia Rycerstwa Niepokalanej uroczystą Eucharystią, której przewodniczył gwardian Niepokalanowa a zarazem asystent narodowy MI – o. Grzegorz M. Szymanik, zwrócił on uwagę na wartość i wagę modlitwy rycerza Niepokalanej.

Na zakończenie spotkania zebrani delegaci ponowili Akt całkowitego oddania się Niepokalanej oraz odśpiewali hymn Rycerstwa Niepokalanej.

Za: www.franciszkanie.pl

SALETYŃSKIE SYMPOZJUM W KRAKOWIE „BÓG MIŁOSIERNY I MATKA MIŁOSIĘDZIA”

W ramach inauguracji roku akademickiego w WSD Księża Saletynów w Krakowie odbyło się X Międzynarodowe Saletyńskie Sympozjum Interdyscyplinarne pod hasłem „Bóg miłosierny i Matka Miłosierdzia”.

Organizowane od 2007 r. cykliczne spotkania naukowe wpisały się już w bogaty pejzaż działalności saletynów w Polsce. O wartości sympozjów świadczy fakt, że chętnie biorą w nich udział specjaliści z różnych dziedzin, niebędący członkami zgromadzenia. – *Dziś nauka jest bardzo zatowarowana. Naukowcy posługują się różnego rodzaju metodologiami, wiele zależy od punktu widzenia danej kwestii. My mamy swój charyzmat, posiadamy własny punkt widzenia, mamy też orędzie Maryi z La Salette, którym żyjemy. Chodzi o to, aby uporządkować rzeczywistość zgodnie naszym sposobem czytania świata, a jednocześnie wpisać orędzie z La Salette w szerszy kontekst teologii i współczesnej kultury, stąd interdyscyplinarność tych sympozjów* – wyjaśnia ks. prof. dr hab. Janusz Kręcidło MS. – *Myszę, że my, saletyni prezentujemy się tutaj z dobrej strony, pokazując, iż objawienie w La Salette nie jest czymś peryferyjnym, dalekim, na obrzeżach Kościoła, ale że pojednanie jako charyzmat jest bardzo głęboko zakorzenione w podstawowych ideach teologicznych zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu* – dodaje organizator MSSl.

Ks. prof. Janusz Kręcidło MS, otwierając sympozjum, przypomniał historię i tematykę poprzednich dziewięciu spotkań. Zaznaczył też, że ideę MSSl udało się przeszczepić na grunt całego zgromadzenia, czego znakiem były dwa spotkania – w Salmacie i La Salette. W imieniu dziekana Wydziału Teologicznego UPJPII

przemówił ks. dr hab. Jan Kalniuk MS. W krótkim wystąpieniu ks. prowincjał Andrzej Zagórski MS zachęcił, by Rok Miłosierdzia zaowocował także praktyką osobistej modlitwy, nawiązującej do tajemnicy miłosierdzia Bożego. Na koniec rektor seminarium ks. mgr lic. Jacek Pawłowski MS przywitał prelegentów i wszystkich obecnych gości.

W pierwszej sesji wygłoszone zostały trzy referaty. Pierwszy, pt. „Matka Boża Miłosierdzia” wygłosiła s. Elżbieta Siepak ZMBM. Rzeczniczka łagiewnickiego sanktuarium wskazała, że wspomniany w temacie tytuł Maryi można rozumieć na trzy sposoby: 1. Matka Wcielonego Miłosierdzia, 2. Matka objawiająca miłosierdzie Boga, 3. Matka pośrednicząca w objawieniu miłosierdzia Boga. W drugim wystąpieniu pt. „Prymat miłosierdzia nad ofiarą (Mt 9,9-13; 12,1-8)” ks. dr hab. Stanisław Witkowski MS zwrócił uwagę, że w obu perykopalach z Ewangelii wg św. Mateusza pojawia się cytat za Septuagintą z Oz 6,6. Analizując oba teksty, biblista z UPJPII wyjaśniał, że Jezus wzywa do zachowywania miłosierdzia w relacjach międzyludzkich i w czynnościach kultu. Trzeci referat pt. „Niemilosierdzie Starego Testamentu?” wygłosił wykładowca UPJPII w Krakowie ks. dr Wojciech Węgrzyński. W swoim przedłożeniu podkreślił, że Bóg w Piśmie Świętym jest zawsze ukazany jako miłosierny oraz wymienił przyczyny trudności w jednoznacznej interpretacji tekstów starotestamentalnych, mówiących o łaskawości Boga.

Po przerwie referat nt. „Czy Maryję słusznie czci się jako Matkę Miłosierdzia” zaprezentował ks. prof. Janusz Kręcidło MS. Biblista i mariolog z UKSW zwrócił uwagę na najdawniejsze źródła tytułu „Matka Miłosierdzia”, m.in. na pochodzący z IV w. papirus z wersją modlitwy „Pod Twoją obronę”, która wyraźnie odwołuje się do miłosierdzia Maryi. W piątym wystąpieniu, z zakresu historii sztuki, nt. „Ks. Józefa Andrasza SJ i bł. Michała Sopoćki spór o łagiewnicki obraz Bożego Miłosierdzia Adolfa Hyły?” ks. dr Piotr Szweda MS stwierdził, że wizje obu spowiedników św. Faustyny Kowalskiej, które wpłynęły na powstanie wileńskiej i łagiewnickiej wersji obrazu Jezusa Miłosierdnego, nie wykluczają się, lecz raczej uzupełniają. Ostatni referat, z zakresu psychologii, pt. „Szczęście i miłosierdzie w ujęciu psychologii pozytywnej” zaprezentował rektor seminarium saletynów ks. mgr lic. Jacek Pawłowski MS. Psychoterapeuta i doktorant Papieskiego Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie wskazał, przy pomocy jakich kryteriów psychologia pozytywna opisuje szczęście jednostki oraz podkreślił, że w tej koncepcji miłosierdzie to nie tylko współodczuwanie, lecz także współcierpienie. Pytania, które następnie słuchacze zadawali prelegentom były dowodem na żywe zainteresowanie tematem spotkania.

Za : www.saletyni.pl

W KRAKOWIE WYSTAWA NA 70-LECIE „NASZEJ PRZESZŁOŚCI”

Zapraszamy na wystawę w Muzeum Historyczno-Misyjnym Księża Misjonarzy w Krakowie „Szczepając przeszłość budujemy przyszłość. 70 lat „Naszej Przeszłości” (1946-2016)”. Wystawa będzie czynna w dniach 23.10 – 4.12.2016 r. W poniedziałki,

wtorki i środy w godz. 14.00 – 17.00. W niedzielę w godz. 15.00 do 17.00. Głównym zadaniem zorganizowanej wystawy jest przybliżenie tematyki artykułów publikowanych w latach 1946 – 2016 na łamach periodyku naukowego

„Nasza Przeszłość. Studia z dziejów Kościoła i kultury katolickiej w Polsce”. Wystawa składa się z następujących działów: Życie i działalność ks. Alfonsa Schletza CM Zasoby Archiwum „Naszej Przeszłości” Historia Kościoła w średniowieczu

Życie i działalność biskupów polskich
Dzieje diecezji
Historia zakonów i zgromadzeń

W dniu 22 października 2016 r. organizowana przez Instytut Wydawniczy „Nasza Przeszłość”, Instytut Teologiczny Księży Misjonarzy i Katedra Archiwistyki i Nauk Pomocniczych Historii Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego UPJPII odbyła się konferencja naukowa „Szanując przeszłość budujemy przyszłość. 70 lat „Naszej Przeszłości” (1946-2016). Konferencja rozpoczęła się o godz. 9.00 Msza św. koncelebrowaną pod przewodnictwem J. E. Ks. Bpa prof. dra hab. Jana Kopca, ordynariusza diecezji gliwickiej. Po mszy św. w Auli Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy w Krakowie odbyła się Konferencja Naukowa którą prowadził – ks. dr Paweł Holc CM UPJPII – Rektor ITKM, a słowo wprowadzenia miał ks. dr Wacław Umiński CM UPJPII, redaktor naczelny NP. Zaprezentowano następujące referaty:
Historia i zasób Archiwum „Naszej Przeszłości” – ks. prof. dr hab. Józef Marecki UPJPII,

Tematyka kościoła średniowiecznego na łamach „Naszej Przeszłości” – ks. dr hab. Włodzimierz Bielak KUL,

ks. dr hab. Alfons Schletz CM – założyciel „Naszej Przeszłości”

Czasopismo „Nasza Przeszłość” o Millennium – ks. dr hab. Dominik Zamiatała CMF, prof. UKSW,
Dzieje diecezji na łamach czasopisma „Nasza Przeszłość” – ks. dr hab. Mieczysław Różański, prof. UWM,

Czasopismo „Nasza Przeszłość” jako źródło do historii zakonów i zgromadzeń w Polsce – ks. dr Wacław Umiński CM UPJPII.
Panel dyskusyjny: Rola i znaczenie „Naszej Przeszłości” Prowadzenie – ks. prof. dr hab. Józef Marecki UPJPII.

„Nasza Przeszłość” jest czasopismem poświęconym studiom z dziejów Kościoła i kultury katolickiej w Polsce. Już w pierwszym tomie wydanym w 1946 r. sformułowano program: „Wszystko zatem, co tylko ma związek z historią kultury katolickiej w Polsce stanie się przedmiotem zainteresowań naszych i badań. Będziemy zamieszczać rozprawy z dziedziny historii Kościoła w Polsce, historii zakonów, historii teologii, dziejów pracy misyjnej w kraju naszym i za granicą; rozprawy ogólniejszej natury, teologiczne i filozoficzne, historyczno-prawne społeczne związane z kulturą polską, znajdą również miejsce na łamach naszego wydawnictwa. [...] Jest jednak idea jeszcze inna... Pragniemy mianowicie przyczynić się w miarę sił naszych do akcji gromadzenia i przygotowywania materiałów naukowych przed świętem ze wszech miar uroczystym, jakim będzie tysiąclecie chrztu Polski”.

Więcej na: www.misjonarze.pl

Refleksja tygodnia

„IDŹCIE I GŁOŚCIE” - PROGRAM FORMACJI STAŁEJ WSPÓLNOT ŻYCIA KONSEKROWANEGO W POLSCE W ROKU DUSZPASTERSKIM 2016/2017

Referat Matki Danuty Wróbel ze Zgromadzenia Sióstr Służek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej, wygłoszony podczas spotkania wikariuszy biskupich, delegatów i referentek d/s życia konsekrowanego w diecezjach

Jak co roku, został przygotowany program formacji na comiesięczne spotkania osób konsekrowanych w poszczególnych diecezjach. Został on rozesłany do sióstr referentek jeszcze przed wakacjami.

Od kilku lat program ten przygotowuje kilkusobowy zespół złożony z dwu przedstawicielek Komisji Życia Konsekrowanego przy KWPZZZ, jednego reprezentanta wikariuszy biskupich i referentów życia konsekrowanego oraz reprezentantki referentek diecezjalnych. W bieżącym roku byli to: ks. prałat Tomasz Rusiecki z Kielc i s. Beata Sykulska z Warszawy. Z Komisji natomiast s. Aleksandra Huf i s. Danuta Wróbel.

Jak co roku, podobnie i teraz, program został opracowany w oparciu o ogólny program duszpasterski Kościoła w Polsce. Nosi więc ten sam tytuł – Idźcie i głosćcie!

Jak zaznaczono we Wstępie, „w prezentowanym programie znajdziemy propozycje tematów do konferencji, do osobistej medytacji oraz zadań do wypełnienia. Załączone teksty stanowią jedynie pewną sugestię, która może i powinna być ubogacona pomysłowością organizatorów diecezjalnych dni skupienia, konferencjonistów, a także konkretnej wspólnoty lokalnej”. Chodziłoby o to, aby te spotkania i podejmowane inicjatywy, pomogły uczestnikom podtrzymać i odnowić świadomość eklesjalnego wymiaru

życia konsekrowanego oraz jego uczestnictwa w misji ewangelizacyjnej Kościoła, zgodnie z własnym charyzmatem i duchowością.

Św. Jan Paweł II powiedział kiedyś: „Święci są nam potrzebni, aby nas umacniali w drodze”. Dlatego do tematu każdego dnia skupienia jest zaproponowany święty patron, jako wzór dojrzałości życia chrześcijańskiego i zaangażowania w misję Kościoła. Do Programu dołączona jest także Informacja o pracy duszpasterskiej i charytatywnej zgromadzeń żeńskich w Polsce - zwięzła statystyka ukazująca przestrzenie, w których zgromadzenia zakonne w Polsce realizują aktualnie misję Idźcie i głosćcie. Dane mogą posłużyć jako informacja i podstawa do radości z bogatego zaangażowania życia konsekrowanego w misję Kościoła. Mogą też posłużyć jako zachęta do dostrzeżenia i podkreślenia dobra, które się wydarza na terenie konkretnej diecezji.

Układ roku

Zaproponowano 9 tematów (dziewięć kroków), na miesiące od września do maja przyszłego roku, a tematy zostały tak sformułowane, aby przesłanie hasła Idźcie i głosćcie wyrazić, na ile to możliwe, wybrzmiało w kontekście roku liturgicznego i z uwzględnieniem tożsamości osób konsekrowanych.

Są one następujące:

Na wrzesień przewidziany był temat – fundament: Misja Chrystusa i misja Kościoła, mający przypomnieć prawdę o tym, że Kościół jest kontynuacją misji zbawczej Chrystusa. A życie konsekrowane również - w Kościele i z Kościołem. (patron: św. Jan Paweł II).

W październiku obchodzony jest tydzień misyjny, dlatego został zaproponowany temat: Misje Ad gentes, aby z jednej strony ukazać zaangażowanie Kościoła – także osób życia konsekrowanego – na tym polu, a z drugiej odnowić potrzebę naszego udziału, takiego, jaki jest dla nas możliwy, w misji Kościoła *Ad gentes* (patron: św. Maksymilian Kolbe).

Listopad i grudzień tworzą tematycznie pewną całość nawiązując do hasła roku. Temat listopadowy to: Idźcie! – odwaga wyjścia. Jest to zaproszenie do wyjścia z duchowego zamknięcia, do pozostawienia przyzwyczajzeń, do otwarcia się, nowego spojrzenia, wyruszenia w drogę, itd. Do rozejrzenia się i zauważenia potrzebujących (patronowie: bł. Michał Tomaszek i bł. Zbigniew Strzałkowski).

Grudniowy temat to druga część hasła roku: Głoście! – świadectwo wspólnoty. Chce być przypomnieniem, że nie tylko każdy indywidualnie, ale cała "Wspólnota życia konsekrowanego – jak naucza Kościół - ma być nie tylko ewangeliczna, ale również ewangelizacyjna (por. EG 24)". I chce być zaproszeniem, w kontekście zbliżającego się Bożego Narodzenia, do refleksji nad tym wymiarem życia oraz do podjęcia jakiegoś wspólnotowego świadectwa - działania (patronka: św. Teresa od Jezusa).

Temat styczniowy brzmi: Głosic Ewangelię życia. W liturgicznym kontekście Świąt, w których uwielbiamy Boga za dar Syna i kontemplujemy życie św. Rodziny z Nazaretu, program proponuje zatrzymanie uwagi na rodzinie i na wartości życia oraz zaprasza do ożywienia naszego zaangażowania na tym polu. (patronka: św. Joanna Beretta Molla).

Luty, marzec i kwiecień stanowią pewną całość. Zachęcają do refleksji nad misją kapłańską, prorocką i królewską wynikającą ze chrztu świętego ale w kontekście trzech rad ewangelicznych.

Temat na miesiąc luty to: Ślub czystości – misja kapłańska. Zaprasza do pogłębienia roli świadectwa życia w czystości, ofiarowanej i ofiarowywanej każdego dnia. „Takie świadectwo jest dziś niezwykle potrzebne, właśnie dlatego, że jest tak niezrozumiałe dla naszego świata” (VC 88). (patronka: Św. Teresa od Dzieciątka Jezus).

Na miesiąc marzec (Wielki Post) zaproponowano temat: Ślub ubóstwa – misja prorocka. Ubóstwo jest dzisiaj bardzo pożądanym znakiem prorockim, skutecznym i przekonywującym. Dlatego zaproszenie do pogłębienia jego roli w pełnieniu naszej misji w Kościele (patronowie: Św. Franciszek Salezy i św. brat Albert). Na kwiecień, (cd. Wielkiego Postu i Święta Paschy Chrystusa) – jest przewidziany temat: Ślub posłuszeństwa – misja królewska. „Posłuszeństwo jest odpowiedzią na plan Boga, który powierza grupie osób specjalne zadanie”, czytamy w dokumencie ŻBW (44). Królewskość służby niesie ze sobą troskę o zbawienie człowieka. W kontekście przeżywania w roku liturgicznym wydarzeń zbawczych Męki, Śmierci i zmartwychwstania Chrystusa program zaprasza do zjednoczenia się poprzez nasze posłuszeństwo w misję zbawczą Kościoła (patron: bł. Honorat Koźmiński – posłuszny Bogu i Kościołowi).

Maj, jak co roku, kieruje nas ku Maryi. Temat proponowany to: Maryja – pierwsza misjonarka. Rozważając Jej zaangażowanie się w misję Jezusa i Kościoła, program zachęca do przyłożenia naszego ucha do serca Matki, by odczytywać nowe sposoby włączenia się w tę misję głoszenia, jaką na co dzień spełnia Kościół. (Patronka: Maryja).

Czerwiec – miesiąc pielgrzymkowy.

Ufamy, że te sugestie zainspirują osoby odpowiedzialne za spotkania w diecezjach, a podejmowanie tych samych (dziewięciu) kroków formacyjnych umocni jedność z Kościołem lokalnym i pomiędzy nami. M. Danuta Wróbel CSSBVM

Szczegółowy program formacyjny na rok 2016/17 znajdują Czytelniczki na www.zyciezakonne.pl w zakładce „zapowiedzi wydarzeń”

Wiadomości zagraniczne**PAPIEŻ SPOTKAŁ SIĘ TAKŻE Z AUGUSTIANAMI**

„Całą naszą nadzieję pokładamy w Twoim wielkim miłosierdziu. Daj nam, co nakazujesz, i nakaż, czego chcesz”. Te słowa, zaczerpnięte z „Wyznań” św. Augustyna, to hasło kapituły generalnej augustianów rekolektów.

Nawiązał do niego Papież, spotykając się dzisiaj z jej uczestnikami. Zaznaczył, że prowadzą one do tego, by być „ludźmi nadziei, czyli mającymi horyzonty, umiemy pokładać całą ufność w Bożym miłosierdziu, świadomymi, że samymi tylko własnymi siłami nie są zdolni stawić czoła wyzwaniom, jakie stawia im Pan”. Słowa św. Augustyna „Daj nam, co nakazujesz” są prośbą o nowe przykazanie, które dał nam Jezus: „Abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem” (J 13, 34).

„To jest to, o co prosimy, by nam dał: swoją miłość, byśmy byli zdolni kochać. Bóg daje nam tę miłość na wiele sposobów; Bóg zawsze daje nam tę miłość i staje się obecny w naszym życiu. Popatrzmy w przeszłość i złóżmy dzięki za tak liczne otrzymane dary. A tego przeglądu historycznego mamy dokonywać z Bożej perspektywy, bo to Pan daje nam klucz do jego interpretacji – mówił Papież. – Nie

chodzi o to, by ot tak sobie opisywać historię, ale by odkrywać obecność Pana w każdym wydarzeniu, w każdym kroku naszego życia. Przeszłość pomaga powrócić na nowo do charyzmatu i zasmakować w nim na świeżo i w całej pełni. Daje nam także możliwość, by zwrócić uwagę na trudności, jakie powstały, i na to, jak zostały przezwyciężone, aby móc stawić czoło aktualnym wyzwaniom, patrząc w przyszłość”.

Franciszek wskazał, że w naszych czasach mamy przyczyniać się do budowania jedności.

„Jesteśmy wezwani, by tworzyć przez naszą obecność pośród świata społeczeństwo zdolne uznać godność każdej osoby i dzielić się darem, jakim każdy jest dla

innych. Naszym świadectwem wspólnoty żywej i otwartej na to, co nam nakazuje Pan przez tchnienie swego Ducha, będziemy mogli odpowiadać na potrzeby każdego człowieka z tą samą miłością, jaką Bóg nas ukochał – mówił Papież.

– Wielu ludzi ma nadzieję, że wyjdziemy im na spotkanie i spojrzemy na nich z tą

samą czułością, jakiej doświadczyliśmy i jaką otrzymaliśmy od Boga. To jest siła, jaką mamy; to nie ta, która pochodzi z naszych idei i projektów, tylko moc Jego miłosierdzia, która przemienia i daje życie. Drodzy bracia, zachęcam was do podtrzymywania z odnowionym duchem pragnienia św. Augustyna, byście żyli jako bracia «jednym sercem i jedną duszą»

(Reguła 1, 2), co stanowi odbicie ideału pierwszych chrześcijan. Niech będzie to żywe prorocтво jedności w tym naszym świecie, aby nie było podziałów, konfliktów czy wykluczania, ale aby panowała zgoda i wdrażany był dialog”.

Za: **Radio watykańskie**

JEZUICI PRZEBUDOWUJĄ SWOJE STRUKTURY

Zaglądamy za kulisy obradującej w Rzymie Kongregacji Generalnej zakonu jezuitów, by przyjrzeć się, co dzieje się po wyborze nowego Przełożonego Generalnego i co planują delegaci.

W poniedziałek, 17 października, delegaci na Kongregację Generalną Towarzystwa Jezusowego wysłuchali nowo wybranego Generała, który podkreślił raz jeszcze, wielką wagę spuścizny jaką po sobie zostawia jego poprzednik. Ogłosił także, że ojciec Nicolás poprosił o zwolnienie z dalszych prac Kongregacji zapewnając o swojej modlitwie. Ustupujący Generał, po krótkiej chwili na odpoczynek, uda się do Filipin, gdzie podejmie nową misję.

Przełożony generalny, ojciec Arturo Sosa, przedstawił w skrócie plan dalszych prac, które pozostały do wykonania podczas Kongregacji, a Sekretarz Kongregacji, ojciec Orlando Torres, omówił w szczególności następny etap, jaki czeka Kongregację. Jednym z najważniejszych zadań będzie wybór asystentów Generała nazywanych „ad providentiam” oraz wybór „admonitora” – osoby, która z urzędu może zwracać generałowi uwagę.

Kongregacja zdecydowała, by wybór nowych asystentów przesunąć na czas późniejszy, gdy Kongregacja ukończy prace nad uaktualnieniem struktury zarządzania Towarzystwem na poziomie międzynarodowym, by działania apostołskie były bardziej skuteczne.

Następnie ojciec Mark Raper zaprezentował kwestie dotyczące zarządzania, jakie wyłyły podczas prac przygotowujących Kongregację. Przedstawił delegatom do refleksji i analizy zagad-

nienia dotyczące relacji między Kurią Generalną, prowincjami zakonnymi i konferencjami prowincjałów. Następnie zaproponował, by delegaci poświęcili czas na indywidualną refleksję nad tym tematem oraz zaplanowali spotkania w asystencjach, by przygotować ewentualne dekryty dotyczące organizacji zarządzania Towarzystwem.

Po zaprezentowaniu rezultatów z tych spotkań, biorąc także pod wagę zdania ekspertów, kolejne dni będą poświęcone podjęciu decyzji w tych kwestiach. Dopiero wówczas Kongregacja przejdzie do wyboru asystentów, którzy będą asystowali Generałowi w zarządzaniu nową strukturą. Jednym słowem, nie należy się spodziewać, że Kongregacja zakończy się szybko Za: www.jezuici.pl

O. KOLBE BOHATEREM KAZANIA PAPIEŻA

Postać św. Maksymiliana Kolbego, przykład wielkiego duszpasterza, który oddał życie jako więzień, przywołał Franciszek w homilii na wtorkowej Mszy w kaplicy Domu św. Marty.

Papież wskazał, że dobry pasterz idzie zawsze za Jezusem, a nie goni za pieniędzmi i układami. Stąd też nawet wtedy, gdy wszyscy go opuszczają, zawsze będzie przy nim Pan, a samotność nigdy nie będzie powodem zgorzknienia. Ojciec Święty komentował fragment Drugiego Listu do Tymoteusza, mówiący o ostatniej fazie życia św. Pawła, który po latach wspaniałej misji ewangelizacyjnej doświadczał opuszczenia przez bliskich i trudów więzienia. Papież wskazał, że

trudności i osamotnienie nie oznaczały jednak dla Apostoła „wewnętrznego opuszczenia”, ponieważ zawsze był przy nim Pan.

Rysunek Mariana Kolodziejca - Harmeże

Franciszek wskazał, że los podobny jak Pawła spotkał też wielkiego Jana Chrzcici-

ciela, który siedząc osamotniony w celi posłał swych uczniów do Jezusa, by spytali Go, czy to On jest Mesjaszem, a zakończył życie przez „kaprys baletnicy i zemstę cudzołożnicy”. Przypomniał również, że św. Maksymilian, który założył wielki ruch apostołski obecny na całym świecie i dokonał wspaniałych rzeczy, zginął w celi obozu koncentracyjnego. „Apostoł, kiedy jest wierny, nie oczekuje innego końca niż Jezus. Bóg nigdy go nie opuści i w Nim znajduje on swoją siłę” – mówił Papież. Taką postawę Franciszek nazwał prawem Ewangelii. Przypominał, że już w pierwszych wiekach krew męczenników nazwano nasieniem nowych chrześcijan.

„Umierać w ten sposób jako męczennicy, jako świadkowie Chrystusa to ziarno, które obumiera i wydaje owoc, zapelniając ziemię nowymi chrześcijanami. Kiedy pasterz żyje w ten sposób, nie jest rozgoryczony: być może doświadcza przygnę-

bienia, ale ma tę pewność, że Pan stoi u jego boku. Gdy w swoim życiu duszpasterz zajmował się czymś innym niż wiernymi i na przykład był przywiązany do władzy, pieniędzy, układów czy tyłu innych rzeczy, to u kresu nie będzie sam; może będą krewniacy czekający na jego śmierć, żeby mogli zobaczyć, co mogą sobie zabrać” – powiedział Papież.

Na zakończenie homilii Franciszek mówił o swych doświadczeniach związanych z odwiedzinami w domach dla księży seniorów. Wyznał, że spotyka tam wielu zaangażowanych duszpasterzy, którzy pomimo choroby i słabości stale pytają o

Kościół. Pomimo osamotnienia mają świadomość bliskości Boga.

„Kiedy idę w odwiedziny do domów opieki dla księży seniorów, spotykam wielu wspaniałych kapłanów, którzy oddali życie dla wiernych. Żyją tam chorzy, sparaliżowani, na wózkach inwalidzkich, ale od razu widać uśmiech. Mówią: «Mam się dobrze», ponieważ czują bliskość Pana. I te ich gorejące oczy i pytania: «Co słycać w Kościele, w diecezji, jak wygląda z powołaniami?». Pytają do samego końca, ponieważ są ojcami, ponieważ oddali życie za innych – mówił Franciszek. – Wróćmy jednak jeszcze do

św. Pawła. Osamotniony, zebrzący, ofiara zaciekleści, porzucony przez wszystkich, jednak nie przez Jezusa: «Tylko Pan stał przy mnie!». To Dobry Pasterz, a duszpasterz musi mieć tę pewność, że jeśli będzie szedł drogą Jezusa, Pan będzie przy nim do samego końca. Módlmy się za pasterzy, którzy są u kresu życia i którzy czekają, żeby Pan zabrał ich ze sobą. I módlmy się, aby Pan dał im siłę, pociechę i poczucie bezpieczeństwa, żeby, choć czują się chorzy, a nawet osamotnieni, Pan był z nimi, blisko nich. Niech Pan da im siłę”. Za: www.gosc.pl

W MINSKU DZIĘKCZYNIENIE ZA KANONIZACJĘ O. PAPCZYŃSKIEGO

W dniu 13 października w parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Mińsku (BY) w ramach diecezjalnego spotkania księży i osób życia konsekrowanego odbyła się uroczystość dziękczynna za dar kanonizacji o. Stanisława Papczyńskiego.

Spotkanie rozpoczęło się od wspólnej modlitwy Liturgią Godzin. Następnie ks. Paweł Fiedorowicz MIC podczas konferencji przybliżył osobę o. Stanisława i charyzmat Zgromadzenia Marianów. Po wystąpieniu ks. Pawła i adoracji Najświętszego Sakramentu celebrowana była Msza św., której przewodniczył ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz, pasterz archidiecezji mińsko-mohylewskiej.

Homilię wygłosił ks. Mikhail Tsviachkouski MIC, przełożony białoruskiego wikariatu, który zwracając się do zebranych księży i sióstr podkreślił dwa ważne aspekty w życiu o. Papczyńskiego: przepowiadanie Słowa Bożego i modlitwę,

Następnie ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz dokonał poświęcenia obrazu przedstawiającego św. Stanisława Papczyńskiego i bł. Jerzego Matulewicza. Na zakończenie liturgii pasterz diecezji podziękował marianom za duszpasterską posługę w parafii i zorganizowanie tej uroczystości.

Natomiast w piątek 14 października wieczornej Eucharystii przewodniczył ks. bp Jerzy Kasabucki, biskup pomocniczy archidiecezji mińsko-mohylewskiej. Na początku Mszy św. ks. Aliaksandr Shamrytski MIC, proboszcz parafii, wniósł relikwie św. Stanisława Papczyńskiego.

W trakcie homilii bp Jerzy Kasabucki uwypuklił działanie i obecność Opatrzności Bożej w życiu o. Papczyńskiego, jak również w dziejach Zgromadzenia. Na zakończenie Mszy św. wierni mogli oddać cześć św. o. Stanisławowi poprzez ucałowanie relikwii. Po Eucharystii relikwiarz został umieszczony na specjalnie przygotowanym miejscu, aby wierni mogli przez wstawiennictwo św. Stanisława zanośić do Boga swoje podziękowania i prośby. ks. Paweł Fiedorowicz MIC Za: www.marianie.pl

JUBILEUSZ 40-LECIA PRACY MISYJNEJ MICHAŁITÓW W PARAGWAJU

Zgromadzenie michalitów w kraju Guaranów oddaje się posłudze ewangelizacyjnej od 40 lat. Kiedy 2 czerwca 1976 trzech michalitów z Polski, postawiło swe stopy na ziemi paragwajskiej była to chwila historyczna dla wspólnoty.

Rocznica 40-lecia to przede wszystkim czas dziękczynienia za każde dobro, jakie Bóg sprawił poprzez michalitów na Kontynencie Nadziei i za jego błogosławieństwo. Jest nas niewielu, bo 16 michalitów: Argentyńczycy, Paragwajczycy i Polacy.

Więcej niż jedna trzecia to kapłani tubylcy. Jest za co dziękować.

Na obchody Ojciec Generał skierował do wspólnoty prowincjonalnej przesłanie, w którym podkreśla, że jubileusz to moment, w którym przeszłość w teraźniejszości spotyka się z przyszłością i jest okazją do wspomnień, refleksji i analiz oraz czas snucia planów i podzielenia się szlachetnymi marzeniami. Ponadto wysłał swego przedstawiciela w osobie ks. Rafała Kamińskiego, wikariusza generalnego. I chociaż jego obecność nie trwała długo, dziękujemy mu za ten gest. W tym czasie spotkał się on z wszystkimi kapłanami i kandydatami do Zgromadzenia od postulantów do kleryków, których w sumie jest

piętnastu. W Wyższym Seminarium poświęcił nowe tabernakulum z brązu w kaplicy kleryckiej i obrazy Matki Bożej z Caacupe, Luján i Trzydziestu Trzech oraz Częstochowskiej, wypalone na deskach z yvyra pytą przez współbraci poszczególnych narodowości zamieszkujących w domu seminaryjnym (argentyńska, paragwajska, polska i urugwajska). Również poświęcił figurkę św. Michała Archanioła i ozdobny obraz z bł. Bronisławem zrobiony z mieszanki cementu kolorowego z glinki garnarskiej, w tzw. „Rozmownicy polowej” przy bramie wejściowej do Seminarium.

W 3-dniowym spotkaniu uczestniczyli wszyscy współbracia. A w jednym dniu,

klerycy. We Mszy św. dziękczynnej w kościele parafialnym w Natalicio, bo tam michalici stawiali pierwsze kroki misyjne w tym "ciepłym kraju", pod przewodnictwem biskupa Ryszarda Valenzuela, ordynariusza diecezji Villarrica uczestniczyły

także siostry michalickie i przedstawiciele niektórych grup Rodziny Michalickiej z Ñemby. Kiedy ks. Kazimierz Lorencowicz, przełożony prowincji, kierował słowami podziękowania biskupowi, wikariuszowi, michalitom i wszystkim obecnym, w jego

słowach można było odczytać wiele radości i wdzięczności za przyjęcie michalitów na tej ziemi, wsparcie, uczestniczenie w ich życiu. *Zdzisław Urbanik CSMA*

Za: www.michalici.pl

KOMBONIANIE SOLIDARNI Z NARODEM KONGA

Od 19 września br. w wyniku gwałtownych represji ze strony J. Kabila, usiłuje pozostać u władzy, poprzez rozpoczęcie trzeciego mandatu prezydenckiego, niezgodnego z obowiązującą konstytucją.

Zmartwieni tym, co dzieje się w Demokratycznej Republice Konga Ojciec General Misjonarzy Kombonianów Tesfaye Tadesse Gebresilasie oraz Matka Generalna Zgromadzenia Sióstr Misjonek Kombonianek Siostra Luigia Coccia, napisali, w imieniu swoich Zgromadzeń, list do Konferencji Episkopatu Demokratycznej Republiki Konga, w którym wyrazili swoją solidarność z narodem i Kościołem tego kraju. Poniżej publikujemy treść listu:

Jego Eksceleńcja Ks. Arcybiskup Marcel Utembi Tapa wraz z Księżmi Biskupami Konferencji Episkopatu Demokratycznej Republiki Konga (CENCO)

Szanowni Biskupi, my misjonarze i misjonarki świętego Daniela Comboniego, chcemy wyrazić naszą całkowitą solidarność z Wami, wszystkimi wiernymi Kościoła Katolickiego a także z całym narodem kongijskim w sytuacji, w jakiej znalazł się Wasz kraj w związku z poważnym kryzysem, z jakim boryka się Wasza Ojczyzna. Wyrażamy także podziw dla proroczej odwagi, z jaką opowiedzieliście się po stronie prawa i praworządności razem z tymi,

którzy walczą w Kongo o sprawiedliwość i poszanowanie zasad demokracji. Od samego początku głosiliście publicznie swój stanowczy sprzeciw wobec każdej próby zmiany Konstytucji, która umożliwiłaby w najbliższych wyborach reelekcję na trzecią kadencję obecnego prezydenta, p. Josepha Kabila. Podzielamy wasze zmartwienie dotyczące rosnącego napięcia społecznego oraz obawy, że sytuacja może się wymknąć spod kontroli i pograć Waszą drogą Ojczyznę w chaosie.

Potępimy represje ze strony służb porządkowych, które użyły broni palnej wobec cywili, pokojowo demonstrujących w Kinszasie apelując tylko o to, aby rząd nie opóźniał przeprowadzenia wyborów. W wyniku interwencji służb porządkowych zginęło kilkunastu demonstrantów, a ponad stu odniosło obrażenia. Tragiczna śmierć tylu osób jest częścią strategii obecnej władzy i ma na celu zastraszyć obywateli i zniechęcić ich do brania udziału w publicznych protestach, które są dla nich jedynym sposobem wyrażenia sprzeciwu bez rozlewu krwi.

Doceniamy odwagę, jakiej wymagało podjęcie przez Was decyzji o zaprzestaniu na znak protestu udziału w rozmowach między zwolennikami prezydenta, będącymi w większości i przedstawicielami opozycji oraz uzależnienie wznowienia negocjacji od wykluczenia prezydenta Kabila z kandydowania w nadchodzących wyborach. Podzielamy Wasze zdanie, że tylko otwarte i szczere rozmowy mogą pomóc wyjść z trwającego w Waszym kraju kryzysu. W rozmowach tych powinny brać udział wszystkie opcje polityczne i muszą się one odbywać z poszanowaniem Konstytucji. Mówimy jednym głosem z Organizacją Narodów Zjednoczonych i z innymi państwami wspólnoty międzynarodowej, które apelują, aby wybory prezydenckie w Waszym kraju odbyły się jak najszybciej i przebiegły w poszanowaniu Konstytucji oraz w atmosferze pokoju, bez przemocy i prób zastraszania.

Łączymy się w modlitwie z Wami, pasterzami Kościoła: oby praworządność w Demokratycznej Republice Konga została przywrócona, a obywatelom dana była możliwość wyrażenia swojej woli w wyborach, które przyczynią się do rozwoju demokracji z pożytkiem dla wszystkich, zwłaszcza ludności najbiedniejszej. *Tłumaczenie: Patryk Górczyński* Za: www.kombonianie.pl

NA ŚWIECIE WZRASTA LICZBA KATOLIKÓW

Wzrost liczby katolików na świecie o ponad 18 mln odnotowuje ostatnie wydanie Rocznika Statystycznego Kościoła (zawierające dane z 31 grudnia 2014 r.) w porównaniu z danymi edycji ubiegłorocznej. Według tych najnowszych statystyk liczba wyznawców katolicyzmu osiągnęła prawie 1 mld 300 mln. Na wszystkich konty-

mentach widać wzrost, jednak wyjątek stanowi Europa, gdzie katolików jest o 57 tys. mniej niż według danych z wydania ubiegłorocznej. Procentowo liczba katolików wzrosła prawie o 1 promil.

Zauważyć należy niewielki wzrost liczby księży na świecie, przede wszystkim na kontynencie azjatyckim i afrykańskim. Natomiast w Europie jest o ponad 2.500 kapłanów mniej, a w Ameryce – o ponad 120.

Spada także liczba braci i sióstr zakonnych. W porównaniu z danymi z poprzed-

niego wydania Rocznika Statystycznego Kościoła braci zakonnych jest prawie o 700 mniej, a zakonnice – o blisko 11 tys. Największy spadek, w obu przypadkach, notuje się w Europie i Ameryce.

Odnotujemy ponadto, że na świecie mniej jest seminarzystów przygotowujących się do kapłaństwa – mianowicie niecałych 117 tys. Wzrost liczby kleryków w seminariach zauważa się tylko w Afryce i Oceanii, a na pozostałych kontynentach jest ich coraz mniej. Za: Radio.watykańskie

KAPITUŁA REDEMPTORYSTÓW ROZPOCZYNA SIĘ NA TAJLANDII

Końcem października 2016 r. przybędą z całego świata do Tajlandii uczestnicy kanonicznej fazy XXV Kapituły Generalnej Redemptorystów. W każdej wspólnocie zakonnej to najważniejsze ciało, które podejmuje kluczowe decyzje odnośnie aktualnego sposobu pełnienia charyzmatu oraz wybiera najwyższe władze. Prowincję Warszawską reprezentować będą O. Prowincja Janusz Sok CSsR oraz dwaj Delegaci: o. Andrzej Wodka CSsR, Prezes Akademii Alfonsjańskiej i o. Piotr Chyła CSsR, Dyrektor Centrum Duchowości Redemptorystowskiej (obaj z Rzymu). W Kapitułę udział wezmą także inni polscy redemptoryści: o. Zenon Gieniec CSsR (Regia Św. Gerarda – Rosja i Kazachstan), o. Zdzisław Stanuła CSsR (Przełożony Prowincji Francuskiej) i o. Henryk Kaczocha CSsR (Przełożony Wiceprowincji Resistencia w Argentynie).

Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela (Redemptoryści) zwołuje co 6 lat swoją Kapitułę Generalną. Dyrektorium Kapituł bardzo jasno stanowi, czym ona jest i czego się po niej należy spodziewać: „Jest to najwyższy organ wewnętrznej władzy Zgromadzenia”. Innymi słowy Kapituła Generalna ustanawia prawa odnośnie życia redemptorystów na całym świecie. Może jednak ważniejsze jest to, że „wyraża ona udział wszystkich współpracowników w trosce o dobro całego Instytutu” (Konst. 104). Delegaci, zebrani razem na Kapitułę, są obrazem Zgromadzenia na całym świecie.

Konstytucje Zgromadzenia mówią nam, że jej zadaniem jest „troska o życie apostołskie całego Zgromadzenia, o umacnianie więzów łączących poszczególne jego części oraz przystosowanie do potrzeb Kościoła i ludzi wszystkich instytucji i norm regulujących jego życie”. (Konst. 107).

Prace Kapituły Generalnej są istotne dla kontynuacji misji Zgromadzenia w dzisiejszym świecie i wielką jest jej odpowiedzialność. Z tej racji, już od maja 2014 r., redemptoryści są zaangażowani w proces rozeznawania czy są wierni jego misji, zgodnie z duchem ich Założyciela, św. Alfonsa Liguori. Rozważają, czy poświęcają, lub nie, należyłą uwagę głosowi Boga, który nieustannie stawia wyzwania Zgromadzeniu w Kościele i świecie.

Ta refleksja nad stanem Zgromadzenia oraz jego życiem i misją znajdzie swój szczyt w listopadzie tego roku, gdy ponad 100 redemptorystów i świeckich współpracowników, reprezentujących całe światy, przybędzie do Pattaya w Tajlandii na XXV Kapitułę Generalną. W jej czasie będą obradować nad wynikami uprzedniego dwuletniego namysłu, rozeznawać na modlitwie, gdzie Bóg wzywa dziś Zgromadzenie. Podejmą także praktyczne decyzje i ustalą kierunki na następne sześć lat. Ich wprowadzeniem życia i nadzorem zajmie się Zarząd Generalny (Przełożony Generalny i sześciu Radnych Generalnych z różnych części świata), który zostanie przez tę Kapitułę wybrany. Ciężką będzie na nich odpowiedzialność za upewnianie się, że Zgromadzenie pozostaje wiernym swemu charyzmatowi w następnych latach i kontuuje głoszenie Ewangelii zawsze na nowo oraz przemawia do serc współczesnych ludzi. o. Brendan Kelly CSsR, Sekretarz Generalny, Rzym

Za: www.redemptor.pl

Witryna tygodnia

RUSZYŁ PORTAL **misyjne.pl** DLA LUDZI Z MISJĄ!

23 października, w Niedzielę Misijną, wystartował chrześcijański portal dla ludzi z misją. Będzie informował o świecie, a szczególnie o misjach, uchodźcach, chrześcijanach prześladowanych.

Misyjne.pl to portal, który łączy ludzi z misją. To platforma, na której znajdują się obok informacji z życia społecznego, aktualne wiadomości z krajów misyjnych, z życia uchodźców i prześladowanych chrześcijan. To miejsce, gdzie poznamy pracę misjonarzy z bliska. Spojrzymy na konflikt w Syrii oczami siostry zakonnej mieszkającej w Aleppo, zwiedzimy zakamarki boliwijskiego miasta Cochamba i zobaczymy jak w Etiopii świętuje się Nowy Rok. Przeczytamy też o kursie walut,

pogodzie, czy jak pomagać. Dzięki relacjom misjonarzy poznamy realia życia w Kamerunie, Maroku, Peru, Paragwaju, Mongolii i Turkmenistanie. – Razem ze stowarzyszeniem „Pomoc Kościołowi w Potrzebie” podjęliśmy odważne wyzwanie.

Tworzymy w sieci miejsce, które ma budować społeczność ludzi zainteresowanych tematem misji, choć nie tylko – mówi redaktor naczelny „Misyjnych Dróg”, o. Marcin Wrzos. – Portal jest naszą odpowiedzią na apel papieża Franciszka. Wstajemy z wygodnej kanapy i chcemy ewangelizować kolejną, ósmą kontynent, którym jest Internet. Jako redakcja zamierzamy być misjonarzami tej wirtualnej, ale ważnej przestrzeni – dodaje Michał Józwiak, redaktor prowadzący misyjne.pl.

Portal to także przestrzeń rozrywki. Odnajdziemy w nim czytelną z unikatowymi książkami i czasopismami misyjnymi. W zakładce „Smaki misji” skosztujemy egzotycznej kuchni, a w „Przerwie” rozwiąże-

my quiz. Misyjne.pl to również miejsce, gdzie w sposób duchowy i materialny wspieramy misjonarzy. Można dołączyć do akcji „Misjonarz na Post”, „Misja Szkoła” i dowiedzieć się w jaki sposób zorganizować wyjazd na wolontariat misyjny.

Pisać dla nas będzie wielu znanych publicystów z kraju i zagranicy.

Portal współtworzą redakcja czasopisma „Misyjne Drogi”, misjonarze oblaci oraz stowarzyszenie „Pomoc Kościołowi w Potrzebie”. Współpracownicy portalu to

min.: „Radio Emaus”, „Misje Dzisiaj”, fundacja „Redemptoris Missio”, „Misjonarze Kombonianie” oraz „SWM – Młodzi Świata”. Portal obecny będzie w mediach społecznościowych: Facebooku, Twitterze, Instagramie, YouTube i Snapchacie.

Wspólne inicjatywy ekonomiczne

KONFERENCJA WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH ZAKONÓW MĘSKICH - FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYKONNEJ

Zacznijmy od dobrej kawy

MARVEN VENDING – KAWA, EKSPRESY DO KAWY

Dzień zaczynamy od modlitwy, ale kawa też jest potrzebna o poranku!

Bardzo dobrą kawę, z dobrego ekspresu ciśnieniowego można wypić we wspólnocie zakonnej razem ze współbraćmi. W kwietniu 2016 r. palarnia kawy zaproponowała nam własną dystrybucję kawy ziarnistej. Dzięki kilkumiesięcznym negocjacjom udało się podpisać bardzo korzystną dla kupujących umowę. Zadanie dostarczania kawy domom zakonnym i prowadzonym przez nas dzielom zlecono firmie MARVEN, która w tym celu stworzyła dla nas e-sklep.

Obecnie można kupić kawę klasy LAVAZZA CREMA i ROSSA w opakowaniach z logo KWPZM w atrakcyjnej cenie 36 zł za kg dobrej kawy ziarnistej. Z czasem asortyment będzie zwiększany, zgodnie z zapotrzebowaniem domów zakonnych.

Już dziś, „jeśli nie znalazłeś kawy spełniającej Twoje oczekiwania możesz to zgłosić pisząc na adres: sklep@kawa-zakonna.pl informacje o Twoich potrzebach”.

Warunki zapisane w umowie o współpracy:

„Marven deklaruje, iż dołoży wszelkich starań, aby produkty oferowane na stronie internetowej www.kawa-zakonna.pl były produktami najwyższej jakości oraz zgodnymi z opisami.

Podmioty zakonne dokonujące zakupów poprzez stronę www.kawa-zakonna.pl będą zobowiązane do rejestracji w sklepie internetowym, aby otrzymać możliwość dokonania zakupów z odroczoną płatnością oraz skorzystać z kuponów rabatowych dedykowanych dla klientów zarejestrowanych (zakonnych).

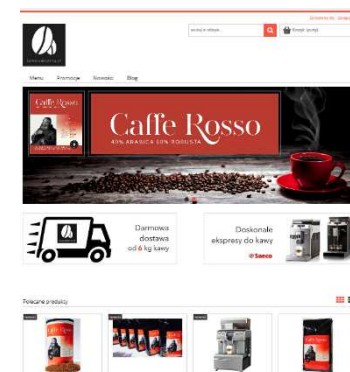
Podmioty, które nie wyrażą chęci rejestracji i będą mogły dokonać zakupów, płacąc online lub za pobraniem. W ramach niniejszego porozumienia Marven zobowiązuje się do przekazania poprzez Forum Współpracy Międzyzakonnej 1 zł brutto na rzecz Zgromadzeń Sióstr Klauzurowych z każdego sprzedanego kilograma kawy”.

Zakupy, rejestracja nie jest obwarowana żadnymi zobowiązaniami. Można skorzystać, wypróbować, kupować lub zrezygnować w każdej chwili. Oszczędzając można też pomagać Siostrom z klasztorów klauzurowych!

Osoba odpowiedzialna za kontakt z podmiotami zakonnymi: Pan Grzegorz Markowicz, sklep@kawa-zakonna.pl, tel.: +48602303900

Kawę i nie tylko, zamawiamy poprzez stronę internetową:

www.kawa-zakonna.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. ERNEST MACÁK (1920-2016) SDB

Były inspektor salezjanów na Słowacji

W dniu 13 października, w wieku 96 lat, 80 ślubów zakonnych i 70. roku kapłaństwa zmarł ks. Ernest Macák, inspektor słowacki w latach 1993-1999. W 2008 roku, przebiegając myślą swoje życie, znaczone licznymi próbami, napisał: "To wszystko jest łaską i darem. O Boże, warto żyć. Dziękuję! Dziękuję? Współbracia, wybaczenie mi, że nie kochałem was jeszcze bardziej!"

Ks. Macák urodził się w 1920 r. w mieście Vištuk, w 1936 r. złożył pierwsze śluby zakonne. Po święceniach kapłańskich w 1946 pracował wśród młodzieży i kleryków salezjańskich. W 1950 r. został przewieziony wraz z innymi salezjanami do obozu dla zakonników w miejscowości Podoliniec, gdzie doświadczył wielkiego braterstwa. Udało mu się uciec z obozu i zaczął w ukryciu pracować i organizować życie zakonne młodych współbraci.

W 1952 r. tajne służby komunistyczne go aresztowały, po czym doznał wielkich prześladowań oraz cierpień fizycznych i

psychicznych. Aby nie ujawnić nazwisk innych zakonników ks. Macák udął, że jest psychicznie chory, w rezultacie czego w 1955 r. został zwolniony, ponieważ został uznany za osobę "niepoczytalną". W następnych 13 latach mieszkał u swoich rodziców, pracując jako rolnik i udając nadal, że zwariował. Tylko siedem osób znało prawdę. W ukryciu pisał również swoje wspomnienia.

W 1968 roku, uzyskując pozwolenie władz państwowych, udał się do swojego brata do Rzymu, również salezjanina kapłana.

Dopiero tam ks. Macák przerwał swoją "grę" i został włączony w życie wspólnotowe. Współpracował z Radiem Watykańskim przez wiele lat, przygotowując programy dla młodzieży – ponad 600 odcinków – i oddając się również apostołatowi dobrej prasy. Pracował także w duszpaństwie emigrantów słowackich w Szwajcarii, a w 1990 roku, po upadku komunistycznego reżimu, wrócił do ojczyzny.

Ciesząc się uznaniem wszystkich współbraci, w wieku 73 lat został przełożonym inspektorii słowackiej. Natomiast ostatnie lata swojego życia spędził w domu opieki siostr Świętego Krzyża.

Pogrzeb odbędzie się w piątek 21 października w Bazylice pw. Matki Boskiej Bolesnej w mieście Šaštín o godz. 11.00. Uroczystości pogrzebowej będzie przewodniczył arcybiskup Bratisławy Stanislav Zvolensky. Za: www.infoans.org

ŚP. O. KAZIMIERZ JANICKI (1934-2016) OSB

Były Opat Tyniecki

21 października zmarł w Krzeszowie o. Kazimierz Janicki, dawny opat tyniecki. Naszego Współbrata polecamy modlitewnej pamięci.

O. Kazimierz Janicki przyszedł na świat w roku 1934, we wsi Polesie ok. 40 km na południe od Poznania. W czasie wojny, gdy miał dziesięć lat, jego rodzice zmarli, wychowaniem zaś jego oraz jego rodzeństwa zajęła się najstarsza siostra Franciszka. W wieku nastoletnim wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Wolsztynie, zaś po jego ukończeniu rozpoczął studia w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu. Po krótkim czasie jednak zdecydował się na wybór drogi życia monastycznego: 7 grudnia 1956 r. wstąpił do nowicjatu klasztoru benedyktyńców w Lubiniu.

Następne etapy formacji miały miejsce w opactwie tynieckim, dokąd o. Kazimierz przyjechał po ukończeniu nowicjatu kanonicznego. W naszym opactwie złożył

śluby (pierwsza profesja: 6 października 1958 r.), a 16 czerwca 1962 r. otrzymał święcenia prezbiteratu.

Podejmował różne obowiązki we wspólnocie, posługując m.in. jako szafarz (ekonom) domu. W wyborach opackich 1977 r. o. Janicki został wybrany przełożonym opactwa tynieckiego.

Po ośmiu latach pełnienia urzędu opackiego o. Kazimierz na nowo objął opiekę nad sprawami gospodarczymi klasztoru, koordynując prace nad odbudową naszego klasztoru. Jednocześnie w tym okresie na terenie osiedla Podgórkę Tynieckie wzniesiono pod patronatem św. Kazimierza kościół, w 1990 r. konsekrowany przez kard. Franciszka Macharskiego. Obok świątyni stanął dom opieki nad osobami starszymi, który, prowadzony przez siostry służebniczki starowiejskie, funkcjonuje do dziś jako Dom Pomocy Społecznej. W tym domu o. Kazimierz pełnił funkcję kapelana przez dziesięć lat.

Od ponad dziesięciu lat o. Kazimierz Janicki przebywał w opactwie benedyktynek w Krzeszowie na Dolnym Śląsku. Wcześniej przez 26 lat pełnił funkcję wizytatora klasztorów mniszek benedyktynek w Polsce. Za: www.tyniec.benedyktyni.pl

ŚP. O. APOLINARY KAŻMIERAK (1934-2016) OFMCap Apostoł trzeźwości

Dzisiaj rano odszedł do Domu Ojca ojciec Apolinary Kaźmierak, kapucyn. Był nieustrudzonym apostołem trzeźwości.

Podczas 25 lat posługi na rzecz uzależnionych i ich rodzin przyjął niezliczone ilości przyrzeczeń trzeźwości, odbył setki wielogodzinnych rozmów z osobami borykającymi się z problemem alkoholowym. W ostatnich latach swoją duszpasterską troską otoczył także tych, którzy zmagali się z nowoczesnymi uzależnieniami, tj. gry komputerowe, hazard czy narkotyki.

Od dwóch miesięcy przebywał w Hospicjum pw. Ducha Św. w Łomży. Chorował na nowotwór kości. Wczoraj wieczorem jego stan nagle się pogorszył, a dzisiaj o 7.10 rano narodził się dla nieba – mówi o. Mirosław Ferenc, gwardian klasztoru OO. Kapucynów.

Uzależnionym poświęcał bardzo wiele godzin. Odbywał z nimi długie rozmowy. To był człowiek, który jednoznacznie był rozpoznawany w naszym mieście jako ten, który posługuje na rzecz osób potrzebujących wsparcia, właśnie w tej kwestii. Współdziałał z Bractwem Trzeźwości, które w czasie jego choroby przejęło część jego obowiązków – dodaje o. Mirosław.

Bardzo wielu kierował na drogę pojednania z Bogiem w konfesjonale, a także do przyrzeczenia trzeźwości na pół roku lub więcej. Codziennie, wraz z bractwem, modlił się za uzależnionych. Zarówno w modlitwie indywidualnej, jak i wspólnotowej. Codziennie w naszym klasztorze odmawiana jest koronka do Bożego Miłosierdzia. Był zawsze na niej obecny. Nie szczędził czasu na posługę w klasztorze, ale także odwiedzał chorujących w ich domach – pokreśla gwardian.

To była wielka, heroiczna praca, której nie jesteśmy w stanie sobie do końca wyobrazić. Niech odpoczywa w pokoju! – konkluduje o. proboszcz.

O. Marcin Radomski, poprzedni gwardian klasztoru do informacji o śmierci o. Apolinarego odniósł się słowami: To był prawdziwy, gorliwy kapłan! Żył zawsze na

serio, bez zafalszowania i braku autentyczności. Bardzo się cieszę, że mogłem pracować z nim przez kilka lat w łomżyńskim klasztorze. Cieszę się również z faktu, iż zdążyliśmy wyrazić mu naszą wdzięczność za wieloletnią posługę, poświęcając mu numer „Trzeźwymi Bądźcie”. Był dla mnie wzorem. Chciałbym żyć i odejść jak on.

Zygmunt Kaźmierak, w zakonie o. Apolinary, urodził się 23 września 1934 r. w Bystrzycy k. Kraśnika na Lubelszczyźnie. Syn Jana i Zofii z domu Toporowska. Ochrzczony 30 września 1934 r. w Zakrzówku. Bierzmowanie przyjął w kościele parafialnym w Zakrzówku 12 września 1949 r. przez posługę bp. Golińskiego. Wybrał imię Stanisław, a świadkiem sakramentu był Jan Kawecki. Ukończył Szkołę Ogólnokształcącą stopnia podstawowego i licealne w Zakrzówku w 1952 r.

Do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów Prowincji Warszawskiej wstąpił w 1954 r. otrzymując 18 września habit zakonny. Profesję prostą złożył 15 sierpnia 1955 r. w Nowym Mieście n. Pilicą na ręce o. Archanioła Brzezińskiego, ministra prowincjalnego. Studia odbył w Lublinie i w Łomży. Świecenia subdiakonatu przyjął 4 czerwca 1961 r. z rąk bp. Czesława Falkowskiego w Łomży. Świecenia prezbiteratu 3 czerwca 1962 r. również w Łomży.

W 1982 r. o. Apolinary został mianowany członkiem Rady Programowej Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakrocymiu oraz Zastępcą Referenta Trzeźwości. Prowadził rekolekcje i misje oraz apostołstwo trzeźwościowe. 5 sierpnia 1985 r. podjął obowiązki Referenta Duszpasterstwa Trzeźwości. Od 20 września 1985 r. pracował w Lublinie, przy Krakowskim Przedmieściu. W 1987 r. obchodził 25 lecie kapłaństwa. Mszę św. jubileuszową odprawił 28 czerwca 1987 r. w kościele parafialnym św. Mikołaja w Zakrzówku. Po Mszy św. odbyło się abstynenckie przyjęcie w Lipnie.

Ponownie powołany na członka Rady Programowej OAT w Zakrocymiu oraz Referenta Apostolstwa Trzeźwości 18 sierpnia 1988 r. Również w tym czasie podjął obowiązki Członka Prowincjalnego Referatu Wychowania i Kształcenia, Dyrektora Junioratu w Zakrocymiu, wikarego i ekonoma klasztoru w Zakrocymiu i OAT.

Od 24 sierpnia 1991 r. pracował w Łomży, podejmując prowadzenie, zapoczątkowanego przez o. Benignusa, Bractwa Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Marii Kolbego. W 1994 r. otrzymał delegację na stałego asystenta do współpracy z Komisją Episkopatu Polski ds. trzeźwości.

Ostatnie lata swojego życia pracował w Łomży, posługując uzależnionym i modląc się za nich. Wiele czasu spędzał w konfesjonale i codziennie uczestniczył w Koronce do Bożego Miłosierdzia w klasztornej kościele.

Złożony chorobą nowotworową zmarł w Hospicjum św. Ducha w Łomży 21 października 2016 r.

Msza św. pogrzebowa odbyła się w poniedziałek 24 października o godz. 11.00 w kościele OO. Kapucynów w Łomży. Dzień wcześniej (w niedzielę), po Mszy św. wieczornej odbyło się czuwanie modlitewne przy trumnie zmarłego o. Apolinarego. Za: www.kapucyni.pl